10/05/2021

Το μέλλον μετά την συντριβή της πολιτικής της μιζέριας

/ Γνώμες

Οι εξωφρενικές απαιτήσεις της Τουρκίας στην Πενταμερή συνέτριψαν την πολιτική της μιζέριας που ακολουθεί η Λευκωσία από το 2008 μέχρι σήμερα, με δύο προβεβλημένους εκφραστές της. Ο Κασουλίδης (ΔΗΣΥ) ως Υπουργός Εξωτερικών απέρριπτε εκ των προτέρων, να τεθούν στις διαπραγματεύσεις προτάσεις που δεν θα αποδεχόταν η Τουρκία, όπως ο ίδιος δήλωνε. Τις προάλλες, τόνιζε ότι «στην Πενταμερή θα διαπιστωθεί η πολιτική βούληση κάθε πλευράς»…

Κάθε πλευράς και όχι της Τουρκίας! Στην ίδια γραμμή ο Τ. Τσιελεπής (επικεφαλής ΑΚΕΛ για το Κυπριακό), αντί να στιγματίζει την Τουρκία για περιφρόνηση των

δεσμεύσεων και υποχρεώσεων της ζητώντας τώρα «συνεταιρισμό δύο κρατών», κατηγορεί την Ελληνοκυπριακή πλευρά που δεν ενήργησε να «γωνιάσει» την Τουρκία. Κι όπως εξηγεί, δύο επιλογές υπάρχουν: είτε ο δρόμος που ο ίδιος μας προτείνει (κι άλλες υποχωρήσεις), είτε η στρατιωτική επιλογή. Λόγω της άρνησής τους να αναγνωρίσουν την συντριβή της πολιτικής τους, υποχρεώνονται να … «επενδύουν» σε συνεργασία με το ισλαμοφασιστικό τουρκικό καθεστώς και τον εγκάθετό του στα κατεχόμενα, στους οποίους θα πρέπει να δώσουμε κι άλλα για να … «γωνιάσουμε» την Τουρκία!

Η πολιτική του κατευνασμού της ΕΕ προς την Τουρκία γίνεται με συναίνεση Λευκωσίας και Αθήνας, που συμφώνησαν να παγώσει κάθε σχέδιο για κυρώσεις. Ωστόσο, την πολιτική της μιζέριας απορρίπτει η συντριπτική πλειοψηφία των πολιτών, ανεξαρτήτως κομματικής προέλευσης, η οποία αναζητά αντικατοχική πολιτική.

Ιδού μερικά στοιχεία της πολιτικής τής μιζέριας:

α) Ενώπιον του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου υπάρχει καταγγελία (που υπέβαλα από το 2014) εναντίον Τούρκων αξιωματούχων για την διάπραξη του εγκλήματος παράνομου εποικισμού της Κύπρου. Η Κυπριακή Κυβέρνηση, που εκπροσωπεί τον λαό θύμα του εγκλήματος, δεν συμμετέχει επίσημα! Προφανώς, προτιμά να χαθεί η υπόθεση, παρά να χαλάσει η πολιτική της … μιζέριας.

β) Οι αξιωματούχοι του ψευδοκράτους συνωμοτούν κατά του Κυπριακού Συντάγματος και προσβλέπουν στην απόσχισή τους από την Κυπριακή Δημοκρατία. Στην Ισπανία, οι διοργανωτές αποσχιστικού κινήματος διώκονται ποινικά και φυλακίζονται.

γ) Η ΕΕ εκδίδει χάρτες με τις ΑΟΖ Κύπρου-Ελλάδας να εφάπτονται (Έκθεση Ευρωπαϊκής Επιτροπής 2020 για την Ενέργεια), ενώ τα δύο συγκεκριμένα κράτη-μέλη αποφεύγουν ρύθμιση των ΑΟΖ τους.

δ) Η παρέμβαση της Τουρκίας και η μαζική συμμετοχή Τούρκων εποίκων υπήρξαν πρωτοφανή και επέβαλαν τον Τατάρ στα κατεχόμενα. Ο πρώτος επικεφαλής κράτους, που χαρακτήρισε τον εγκάθετο της Τουρκίας ως «Τουρκοκύπριο ηγέτη», είναι ο Πρόεδρος της Κύπρου.

ε) Με αφορμή το χαλλούμι, υπήρξε δυνατότητα να προωθεί η ευρωπαϊκή νομιμότητα της Κυπριακής Δημοκρατίας σε όλο το επιτρεπόμενο εμπόριο από τα κατεχόμενα, στέλλοντας σαφές πολιτικό μήνυμα για κοινό κράτος εντός της ΕΕ και διαχωρισμού των Τουρκοκυπρίων από την εγκάθετη ηγεσία τους. Ωστόσο, ο αρμόδιος Υπουργός προσαρμόστηκε περισσότερο στις απαιτήσεις της εγκάθετης

«τουρκοκυπριακής ηγεσίας», αντί στην ευρωπαϊκή νομιμότητα.

Συνοπτικά, είναι ευτύχημα που ακόμη υπάρχουμε και, εφόσον πολιτικοί αρχηγοί πιστεύουν ότι θα συνετίσουμε το ισλαμοφασιστικό θηρίο με... «δώρα-κίνητρα», η ελπίδα εναποτίθεται στους πολίτες να στηρίξουν μια ορθολογική αντικατοχική πολιτική.

Κώστας Μαυρίδης, Ευρωβουλευτής ΔΗΚΟ (S&D), Πρόεδρος Πολιτικής Επιτροπής για την Μεσόγειο